

РЕШЕНИЕ

№ 2975

гр. София, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 25.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2549** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на „У. Л. - клон България“ с ЕИК[ЕИК] и адрес на управление в [населено място], [улица], действащо чрез процесуален представител адв. Т. М. М., срещу решение № ПО-16/27.02.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022- 023-0000184/26.01.2023г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., офис С.. Жалбоподателят чрез процесуален представител твърди, че наложените мерки не са съобразени с материалния закон и процесуалния закон. По подробно изложени съображения иска отмяна на мерките.

Ответникът по жалбата – директорът на ТД на НАП – С., се представлява от процесуален представител, който оспорва основателността на жалбата. Счита, че

мярката е правилно адресирана и е с годно материално-правно основание.

След преценка на събраните по делото релевантни доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

На жалбоподателя е възложена ревизия със ЗВР №Р-22221522007671-020-001/13.12.2022 г. Видно от искането за налагане на обезпечителни мерки до публичния изпълнител, направено от орган по приходите, в хода на ревизията са установени обстоятелства, на база които се приема, че на дружеството ще бъдат установени допълнително задължения в размер на главница 208 789.30лв. и лихви 85 146.45лв. В издадения ревизионен доклад на 24.02.2023г. е направено предложение за установяване на задължения в този размер.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С230022-023-0000184/26.01.2023 г. е издадено от Р. Я. - Г. - главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. във връзка с Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221522007671-039-001/26.01.2023 г., издадено от М. П. Б. - главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена на дружеството със Заповед за възлагане на ревизия №Р- 22221522007671-020-001/13.12.2022 г.

Постановлението е мотивирано от една страна с очаквания размер на данъчните задължения, които ще бъдат установени, а от друга с твърдението, че ревизираното лице не притежава ДМА, които могат да обезпечат задължението, въз основа на което е изведен извод, че бъдещите задължения няма да могат да бъдат събрани или събирането им ще бъде значително затруднено. Постановлението е обжалвано по административен ред. С оспореното решение № ПО-16/27.02.2023г. на директора на ТД на НАП - С. е отхвърлена жалбата на „Уипро Лимитид - клон България“ ЕООД - [населено място] срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022- 023-0000184/26.01.2023г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С.. Административният орган е приел, че оспореното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при наличие на материални

основания за това и е отхвърлил жалбата срещу него.

С процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки са наложени обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

- ТБ/доставчик на платежни услуги „С. ЕВРОПА“ за сумата от 293 935.75 лв.

Постановление с изх.№С230022-023-0000184/26.01.2023 г., за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е връчено на клона на 13.02.2023 г.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима. Разгледана по същество е основателна. Основанията за този извод са следните:

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Ал. 2 допълва, че предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Законът изисква предварителните обезпечителни мерки да се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал.3 от ДОПК. На следващо място, законът урежда, че при

обжалването на наложени предварителни обезпечителни мерки съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

При тази правна рамка, в конкретния случа, доколкото се касае за предварителни обезпечителни мерки – от една страна, а от друга – доколкото не се представя каквото и да било обезпечение, съдът следва да прецени дали при налагането на мерките са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма. При постановяването му не се установиха съществени процесуални нарушения. Съдът приема, че Решението не е съобразено с материалния закон, тъй като постановлението за налагане на обезпечителни мерки е необосновано - не е обоснован изводът, че събирането на данъци ще бъде невъзможно или ще се затрудни. Формалното посочване в едно изречение, че ще се затрудни събирането на бъдещо вземане не е достатъчно, за да се наложи обезпечение. Този извод следва да е мотивиран и основан на обективна преценка на конкретно посочени релевантни обстоятелства и анализ на финансовото състояние на задълженото лице. Допълнението, че „ревирираното лице не притежава активи, собственост на ЮЛ и ЕТ“ е лишено от смисъл и не следва да се коментира, а последвалото „не притежава ДМА, които могат да обезпечат задължението“ по съществото си е оценка, което подлежи на съдебен контрол, а не ненуждаещо се от доказване твърдение, а отделно от това дори да беше вярно, „непритежаването на ДМА“ не е достатъчно основание за налагане на обезпечителна мярка.

Посочените пороци не могат да се поправят с излагането на мотиви в решението на директора на ТД на НАП, пред който постановлението на публичния изпълнител е оспорено. Това е така, тъй като преценката за наличие на обезпечителна нужда следва да се прави към момента на налагане на мярката. В случая публичният изпълнител

формално е посочил, че без мярката събирането на данъци ще се затрудни. Формалното посочване на основания за налагането на мярката не е изчерпва задължението на публичния изпълнител да мотивира постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Обезпечителните мерки са форма на сериозно засягане на икономическата сфера на всеки правен субект и те трябва да бъдат налагани при стриктно спазване на законовите изисквания за тяхната допустимост, което предполага да бъдат мотивирани.

По тези съображения съдът приема, че решението на Директора на ТД на НАП – С. е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а наложените обезпечителни мерки следва да се отменят, на основание чл. 197, ал. 3, поради това, че не са спазени изискванията за тяхното налагане.

Разноски по делото не са претендирани от страна на жалбоподателя. Затова те следва да останат в тежест на страните, така както са направени.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО-16/27.02.2023г. на директора на ТД на НАП – С. по жалба на „У. Л. - клон България“ - [населено място].

ОТМЕНЯ обезпечителните мерки, наложени с постановление изх. № С230022-023-0000184/26.01.2023г. на публичен изпълнител на ТД на НАП – С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: